

δραμάτων. πρῶτον γὰρ δρᾶμα καθήκει δι' ἑαυτοῦ τοῦ
 Ἰωπέας. Τῷ Εὐρυκλέους μαντείαν.] ὅτι ὡς ἐγλασπί-
 μθος λέγεται Ἀθλιώτης Ἰαλκήν μαντιεύμενος δὲ ἔ-
 νου-
 πάρχοντας ἀπὸ δαίμονος. τοιοῦτον φησι ὁ ποιητὴς
 τρέπον ἐποίησεν εἰς τὸ δρᾶμα, ἑτέροις δὲ κόνους χρω-
 μένος. ἐγλασπίται δ' ἐ, ὅ ἐυρυκλείται ἐκαλοῦντο ἐν τῷ
 θέν, πάντες οἱ μαντιεύμενοι, ἀπὸ Εὐρυκλέους πρῶτον ἔ-
 το ποιήσαντος. ἰδ' ἢ εἰς ἀλλοξίας γαστέρας ἐνδὺς ἀντι-
 εἰπεῖν ὅτι πρότερον ἄλλοις ἐδίδετο κωμωδίας.

CHR. Πολλ' αὐτὸς εὐπεποιτικῶς.] Quia in fa-
 bulis suis fures publicos ostenderat, & carmine
 velut latratu exagitauerat, neque ipsi Cleoni ma-
 gno δημαγωγῶν repercerat. Τα' μὲν οὐ φανερώς.]

Εἰς ἀλλοξίας γαστέρας ἐνδύς, κωμωδία πολ-
 λὰ χεῖρα δὲ.
 Μετὰ τὸ ἦ καὶ φανερώς ἦδη κινδυνεύων καθ'
 ἑαυτοῦ.
 Οὐκ ἀλλοξίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν σόμαθ'
 λώιοχέσας.
 Ἀρθεῖς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδεὶς πώποτ'
 ἐν ὑμῖν,
 Οὐκ ἐκτελέσασθαι φησὶν ἑπαρθεῖς, οὐδ' ὀγκῶσθαι τὸ
 φρόνημα.
 Οὐδὲ παλαίεας δευκωμάζειν δευίων. οὐδ'
 εἰ πρὸς ἑαυτοῦ
 Κωμωδεῖσθαι παρὰ χ' ἑαυτῷ μισῶν, ἑαυτῷ δὲ
 δεῖν ἑαυτῷ,
 Οὐδὲν πώποτ' φησὶν πεῖθεσθαι γνώμῃ τῆν ἑ-
 χθὸν ὀπιεῖν.
 Ἰνα τὰς Μούσας αἴσι χεῖται μὴ παραγωγὸς
 ἀποφύγει.
 Οὐδὲ ὅτε πρῶτον ἦρξε διδάσκειν, ἀντὶ φησὶ
 φησὶ ὀπιεῖν.
 Ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργῆν τῆν ἔχον, τοῖσι μεγίστοις
 ὀπιεῖν.
 Θεαστέως ξυστὰς δὲ τῆς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν τῶν καρ-
 χαρόδοντι.
 Οὐδὲ λεινότητά μιν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κυώης ἀκ-
 τῖνες ἔλαμπον,
 Ἐκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωζομέ-
 νων ἐλιχμῶν
 Περὶ τῶν κεφαλῶν φωνῶν δὲ εἶχε χεῖρα φασὶ ὀ-
 λεθερον τελευτάς.

A Fabulas suas aliquando ediderat sub nomine a-
 liorum poetarum vt Philonidæ & Callistrati.
 Nam prima quam sub suo nomine apparere vo-
 luit, est Equitum, & tota in Cleonem & eius fau-
 tores. Τῷ Εὐρυκλέους μαντείαν.] Eurycles vates
 fuit athenis vaticinans, & qui dæmonium in ven-
 tre habere credebatur, propterea dictus ἐγλασπί-
 μθος. Ab eo omnes diuini & arioli dicti Εὐρυ-
 κλεῖς vel εὐρυκλείται, & ἐγλασπίται. Itaque Comæ-
 dias suas ait fuisse poetis aliis vicem dæmonij cui-
 us virtute ipsi loquebantur quæ vilia erant spe-
 ctatoribus.

*Aliena in pectora se insinuans diffudit Comica
 multa
 Sale respergens, dein manifestans se magna pe-
 ricula obiuit
 Quum non alienæ sed propriæ Musa flectebas
 habenas.
 At mactus honore & in altum euectus quan-
 tum vix fuit alter
 Summum tenuisse decus non sperauit, timuitq̃
 timere.
 Neque lasciuè circare palastras curauit, neque
 si quis
 Nolebat amores fortè suos perstringi Comico a-
 ceto,
 Properauit eò nulli obnoxius, imò mentis mo-
 derata
 Ne fors vti credatur Musa inlice prauaq̃ ma-
 gistra.
 Quin sese homines negat aggressum cum primi-
 tuis ipse doceret
 Sed generosa Herculis ira grassatum ad gran-
 disima quæq̃.
 Mox ab initio opposuit se audenter contra ipsum
 Asperidentem
 Cuius terribiles oculi fulgebant in fronte ca-
 nina
 Et centum flentium adulatorum capita huius
 caput aliè
 Lambabant: hic vocem torrentis habebat dira
 minantis,*

Σχόλια. Κινδυνεύων κατ' ἑαυτῷ] δὲ γὰρ τὴν κίνδυ-
 νον, οὐδὲ εἰς ὑπεκρίθη τῶν Ἰωπέας.
 CHRIST. Καὶ φανερώς κινδυνεύων.] Puta cum
 Equitum fabulam exhibuit, in qua nullum ἑπο-
 κειτῶν reperire potuit, adeò omnes metuebant
 Cleonem sibi iratum facere. Dicitur autem ipse
 Aristophanes ipse sibi προσωπεῖον finxiffe, & partes
 Cleonis egisse. Ἀλλ' οἰκειῶν μισῶν.] Musas pro
 fabulis Comædiarum dixit, vt etiam pauld post
 infra, ἰνα τὰς Μούσας, &c. Eleganter autem dictum
 λώιοχέσας ὀπιεῖν μισῶν οἰκειῶν. Quod vice debet
 esse Prouerbij, vt illud non abfimile Anapesticum
 σάρταν ἔλαχε, αὐτῶν κόσμη, Quo monemur No-
 stra (vt ait Horat.) vineta cedere vel colere. Nam
 suum vnicuique pulcrum videri debet, & res no-
 i-
 tras potiùs quàm alienas fatagere debemus.
 Σχόλια. Οὐκ ἐκτελέσασθαι φησὶν.] οὐ τέλειον ἑπαρ-
 θῶν φησὶν ἠθέλησεν. ἐν ὀπιεῖν τέλος ἐδὲν αὐτῷ ἐλθεῖν
 οὐτε ἔποίησεν, οὐτε ἔπαρτων. Οὐδὲ παλαίερας.]
 οὐδὲ εἰ προσήλθεν αὐτῷ τις ἐξώλης ἀναστραφείας κὲ δὲ-
 μένος μὴ κωμωδεῖσθαι, ἐμαλάσσει οὐδὲ ὀπιεῖν. ἄλ-
 πως δὲ Εὐπολιῶν, ἐν Αὐτολόκῳ δὲ τῶν αὐτῶν φησι. ἔτο ἦ καὶ
 ἐν Εἰρῶν ἔτω. ἀπὸ τῶν παλαίερας σεμνωμένων,
 καὶ τοῖς παῖσιν ἑαυτῷ ἦλλον ποιοῦν τῆν κίενα.
 Σχόλια. Οὐδ' ἐκτελέσασθαι.] Neque propterea al-
 tum sapere visus est (inquit) aut magnum opus
 perfecisse, aut summam sibi in poetica laudem ad-
 rogasse, Ea enim hoc loco vis est verbi ἐκτελέσασθαι,
 & notanda Attica, pro οὐ φησὶν ἑπαρθῶν τελεῖν,
 Negat se nimis elatum fuisse: